Vlaams Parlement

stuk **2424** (2013-2014) – Nr. 6
ingediend op 23 april 2014 (2013-2014)

# Ontwerp van decreet

# tot wijziging van de regelgeving inzake natuur en bos

## Amendementen

voorgesteld na indiening van het verslag

Stukken in het dossier:
**2424** (2013-2014) – Nr. 1: Ontwerp van decreet
– Nr. 2: Amendementen
– Nr. 3: Verslag over hoorzitting
– Nr. 4: Verslag
– Nr. 5: Amendementen

verzendcode: LEE

**AMENDEMENT Nr. 13**

**voorgesteld door mevrouw Tinne Rombouts, de heren Bart Martens, Wilfried Vandaele, Lode Ceyssens en Jurgen Vanlerberghe, mevrouw Tine Eerlingen en de heer Robrecht Bothuyne na indiening van het verslag**

Artikel 13

**In de voorgestelde tekst van artikel 12septies, §2, derde lid, op de eerste regel, na het woord** "natuurbehoud" **de volgende zinsnede invoegen:**

*"of in een terrein dat verworven is met financiële tussenkomst van een administratieve overheid in uitvoering van dit decreet,"***.**

VERANTWOORDING

Het is aangewezen om voor terreinen die verworven zijn met overheidsgeld, dezelfde toegankelijkheidsregels te voorzien zoals deze al voorzien waren voor een openbaar terrein dat beheerd wordt ten behoeve van het natuurbehoud.

■

**AMENDEMENT Nr. 14**

**voorgesteld door mevrouw Tinne Rombouts, de heren Bart Martens, Wilfried Vandaele, Lode Ceyssens en Jurgen Vanlerberghe, mevrouw Tine Eerlingen en de heer Robrecht Bothuyne na indiening van het verslag**

Artikel 25

**Aan de voorgestelde tekst van artikel 16octies, §1, eerste lid, 4°, een zin toevoegen, die luidt als volgt:**

*"De Vlaamse Regering kan bepalen voor welke types van terreinen advies moet worden verleend;"***.**

VERANTWOORDING

Dit punt 4° werd toegevoegd bij de aanpassing van de tekst naar aanleiding van het advies van de Raad van State, waarbij voorgesteld werd de belangrijkste stappen in de procedure van goedkeuring van een natuurbeheerplan toch in het ontwerp van decreet op te nemen. Hierbij is door een vergetelheid niet expliciet vermeld dat de adviesverlening bij het beheerplan kan verschillen naargelang het type beheerplan. Daarom wordt voorgesteld de zin in kwestie toe te voegen.

■

**AMENDEMENT Nr. 15**

**voorgesteld door mevrouw Tinne Rombouts, de heren Bart Martens, Wilfried Vandaele, Lode Ceyssens en Jurgen Vanlerberghe, mevrouw Tine Eerlingen en de heer Robrecht Bothuyne na indiening van het verslag**

Artikel 26

**Aan de voorgestelde tekst van artikel 16novies, waarvan de tekst paragraaf 1 wordt, een paragraaf 2 toevoegen, die luidt als volgt:**

*"§2. De instrumenterend ambtenaar vermeldt in alle akten van verkoop of van verhuring voor meer dan negen jaar van een onroerend goed, van een inbreng van een onroerend goed in een vennootschap, en ook in alle akten van vestiging of overdracht van vruchtgebruik, erfpacht of opstal, en in elke andere akte van een eigendomsoverdracht ten bezwarende titel, met uitzondering van huwelijkscontracten en hun wijzigingen, dat geheel of gedeeltelijk is gelegen binnen een terrein waarop een goedgekeurd natuurbeheerplan van toepassing is:*

*1° de datum waarop het natuurbeheerplan werd goedgekeurd, de duur waarvoor het werd goedgekeurd en de verplichtingen die het meebrengt voor de verwerver van het onroerend goed;*

*2° het bestaan van de erfdienstbaarheid, vermeld in artikel 16quater decies, §2."***.**

VERANTWOORDING

De verplichtingen die voortvloeien uit een natuurbeheerplan hebben belangrijke consequenties voor de eigenaars of gebruikers ervan. Dit geldt evenzeer voor een onroerend goed dat is erkend als natuurreservaat en bijgevolg is bezwaard door een erfdienstbaarheid tot algemeen nut. Daarom is het van belang dat bij de overdracht van een onroerend goed de verwerver ervan wordt geïnformeerd over het bestaan ervan. Zo kan deze met kennis van zaken contracteren en wordt bijkomend de continuïteit van het beheer gewaarborgd.

De kennisgevingsplicht wordt, naar analogie van de wettelijke informatieplichten in andere wetgeving (bijvoorbeeld de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, decreet Integraal Waterbeleid enzovoort) beperkt tot de belangrijkste onroerendgoedtransacties en langdurige gebruikscontracten. Het gaat bijvoorbeeld om de koopverkoop van een terrein, de schenking, het vestigen van of overdracht van vruchtgebruik, erfpacht of opstal.

De kennisgevingsplicht van de instrumenterend ambtenaar strekt zich uit tot het goedgekeurd natuurbeheerplan. Opdat de verwerver zou weten hoelang de verplichtingen uit het beheerplan nog gelden, wordt de datum van goedkeuring en de duur van het plan vermeld. Indien het onroerend goed is erkend als natuurreservaat wordt tevens het bestaan van de erfdienstbaarheid tot algemeen nut vermeld in de akte. Het dient echter wel duidelijk te zijn dat de erfdienstbaarheid van rechtswege ontstaat als gevolg van de erkenning van een onroerend goed als natuurreservaat en niet afhankelijk is van de opname ervan in een authentieke akte.

De miskenning van deze kennisgevingsplicht kan worden gesanctioneerd via het gemeen recht, zodat het decreet daarop niet nader hoeft in te gaan.

■

**AMENDEMENT Nr. 16**

**voorgesteld door mevrouw Tinne Rombouts, de heren Bart Martens, Wilfried Vandaele, Lode Ceyssens en Jurgen Vanlerberghe, mevrouw Tine Eerlingen en de heer Robrecht Bothuyne na indiening van het verslag**

Artikel 27

**In de voorgestelde tekst van artikel 16decies, §2, na het eerste lid de volgende twee leden invoegen:**

*"Het agentschap kan het verzoek tot opheffing van een natuurbeheerplan type twee, drie of vier voor een privaat terrein alleen toestaan als uit het gemotiveerd verzoek van de beheerder blijkt dat de opheffing wordt gevraagd omwille van gevallen van overmacht waardoor de beheerder in de onmogelijkheid verkeert om het beheerplan uit te voeren.*

*Als het verzoek tot opheffing van een natuurbeheerplan type twee, drie of vier betrekking heeft op een openbaar terrein kan het agentschap het verzoek tot opheffing alleen toestaan als uit het gemotiveerd verzoek van de beheerder blijkt dat het verzoek tot opheffing noodzakelijk is voor maatregelen die een maatschappelijk belang dienen."***.**

VERANTWOORDING

In het kader van de doelmatige inzet van middelen en om misbruik te voorkomen van de mogelijkheid van de opheffing wordt bepaald dat de opheffing alleen maar kan toegestaan worden in twee situaties:
1° voor een privaat terrein wanneer de beheerder definitief in de onmogelijkheid verkeert om het beheerplan uit te voeren;
2° voor een openbaar terrein met betrekking tot maatregelen die een maatschappelijk belang dienen.

■

**AMENDEMENT Nr. 17**

**voorgesteld door mevrouw Tinne Rombouts, de heren Bart Martens, Wilfried Vandaele, Lode Ceyssens en Jurgen Vanlerberghe, mevrouw Tine Eerlingen en de heer Robrecht Bothuyne na indiening van het verslag**

Artikel 28

**In de voorgestelde tekst van artikel 16undecies, §1, op de derde en vierde regel, de zinsnede** "vermeld in artikel 16octies, §2, tweede lid" **vervangen door de zinsnede** *"vermeld in artikel 16octies, §1, eerste lid, 1°, en tweede lid, en §2"***.**

VERANTWOORDING

In het nieuw in te voegen artikel 16undecies, §1, is de verwijzing naar artikel 16octies, §2, tweede lid, onjuist, want in artikel 16octies, §2, is er geen tweede lid. Er moet verwezen worden naar de bepalingen met betrekking tot de beslissing van het agentschap over de goedkeuring van het natuurbeheerplan; het betreft dus artikel 16octies, §1, eerste lid, 1°, en tweede lid, en §2.

■

**AMENDEMENT Nr. 18**

**voorgesteld door mevrouw Tinne Rombouts, de heren Bart Martens, Wilfried Vandaele, Lode Ceyssens en Jurgen Vanlerberghe, mevrouw Tine Eerlingen en de heer Robrecht Bothuyne na indiening van het verslag**

Artikel 40

**In de voorgestelde tekst van artikel 50ter, §4, eerste lid, op de tweede regel, na de woorden** "ter vermindering van" **de woorden** *"een of meer"* **invoegen.**

VERANTWOORDING

Om toe te laten dat de programmatische aanpak voor milieudrukken gefaseerd wordt uitgebouwd, waarbij de meest urgent bevonden milieudruk, met name de stikstofdepositie, eerst wordt aangepakt (PAS), en vervolgens kan worden ingezet op andere milieudrukken, dient in de tekst van artikel 50ter, §4, eerste lid, te worden gesproken van een of meer milieudrukken. De huidige tekst wekt immers de indruk dat de programmatische aanpak moet uitgaan van alle milieudrukken. De aldus opgevatte programmatische aanpak, die zal worden doorvertaald in de managementplannen, laat uiteraard de toepassing van artikel 50septies, §2, tweede lid, onverlet.

■

**AMENDEMENT Nr. 19**

**voorgesteld door mevrouw Tinne Rombouts, de heren Bart Martens, Wilfried Vandaele, Lode Ceyssens en Jurgen Vanlerberghe, mevrouw Tine Eerlingen en de heer Robrecht Bothuyne na indiening van het verslag**

Artikel 40

**In de voorgestelde tekst van artikel 50ter, §4, na het eerste lid het volgende lid invoegen:**

*"Deze programmatische aanpak omvat ten minste:*
*1° een gebiedsgerichte analyse van de betreffende milieudruk. Deze houdt minstens in: een analyse van de omvang van de milieudruk, de activiteiten die bijdragen, de verwachte ontwikkeling en de socio-economische context;*
*2° een plan van aanpak, gebaseerd op de in punt 1° vermelde analyse, met betrekking tot het ontwikkelen van:*
*a) een brongericht beleid dat zich richt op het reduceren van de milieudruk tot het niveau dat noodzakelijk is voor het bereiken van de gunstige staat van instandhouding van de Europees te beschermen habitats en Europees te beschermen soorten en hun leefgebieden;*
*b) een herstelbeleid om een verslechtering van de natuurkwaliteit en het natuurlijk milieu van de Europees te beschermen habitats en Europees te beschermen soorten en hun leefgebieden ten gevolge van de milieudruk te voorkomen."***.**

VERANTWOORDING

Het tweede lid geeft nader aan wat een programmatische aanpak minimaal omvat.

Het gaat daarbij in de eerste plaats om maatregelen met betrekking tot de bronnen van de stikstofdepositie, zoals het verkeer, de industrie en veehouderijen. De daling van de depositie van stikstof kan onder meer worden bewerkstelligd door schonere auto's, minder uitstoot door de industrie en emissiebeperkende maatregelen die in de veehouderij worden doorgevoerd. Deze maatregelen vormen het bronbeleid, dat in beginsel tot de

bevoegdheid van andere beleidsterreinen behoort, zoals het milieuhygiënebeleid of het mobiliteitsbeleid. Op termijn moeten deze maatregelen ertoe leiden dat de gunstige staat van instandhouding wordt bereikt. In afwachting hiervan is tegelijk een herstelbeheer nodig om in afwachting van een structurele, brongerichte oplossing, de gevolgen van de milieudrukken op bedreigde habitattypen te milderen en aldus verslechtering van deze habitattypes te voorkomen. Dit herstelbeheer behelst maatregelen in of rondom de habitattypen zelf, zoals maaien, plaggen of afgraven om de aanwezige stikstofvoorraad te verwijderen, of het plaatselijk aanpassen van de waterstand. Het dimensioneren en operationaliseren van de herstelmaatregelen vormt het gebiedsspecifieke of Vlaamse herstelbeleid.

Het aldus te ontwikkelen bron- en herstelbeleid wordt per speciale beschermingszone samengebracht in een plan van aanpak, dat wordt geconcretiseerd in acties en vervolgens maatregelen. De opmaak van het plan van aanpak voor de betrokken speciale beschermingszones is op te vatten als een deel van de taakstelling van het programma, zoals bedoeld in artikel 50ter, §3, 2°. Op het niveau van het managementplan wordt de nood aan een plan van aanpak als prioritaire inspanning opgenomen in de taakstelling. De concretisering van de inspanning tot acties en maatregelen gebeurt in de inspanningsmatrix van het betreffende managementplan.

Om de meest effectieve acties en vervolgens maatregelen te kiezen, is voor een bepaald Natura 2000-gebied een gebiedsgerichte impactanalyse nodig van de omvang van de betreffende milieudruk en de ecologische impact ervan, het potentieel voor herstelbeheer, de activiteiten die bijdragen en de eigenschappen van de betrokken emissiebronnen, het aanwezige reductiepotentieel voor brongerichte maatregelen en hun kostenefficiëntie. Dit alles rekening houdend met de socio-economische context. Deze ligt mee aan de basis voor het plan van aanpak dat wordt opgenomen in het betreffende managementplan, maar maakt zelf geen deel uit van dit managementplan.

■

## AMENDEMENT Nr. 20

**voorgesteld door mevrouw Tinne Rombouts, de heren Bart Martens, Wilfried Vandaele, Lode Ceyssens en Jurgen Vanlerberghe, mevrouw Tine Eerlingen en de heer Robrecht Bothuyne na indiening van het verslag**

Artikel 45

**Aan de voorgestelde tekst van artikel 50septies, §3, tweede lid, na de woorden** "het bindend gedeelte van de taakstelling, vermeld in artikel 50ter, §3, 1°" **de woorden** *", in voorkomend geval met inbegrip van het plan van aanpak, vermeld in artikel 50ter, §4, tweede lid, 2°"* **toevoegen.**

VERANTWOORDING

Om, daar waar relevant, de doorwerking van de programmatische aanpak in de managementplannen Natura 2000 te verzekeren, wordt in artikel 50septies, §3, tweede lid, ook verwezen naar het plan van aanpak dat deel uitmaakt van die programmatische aanpak.

■

**AMENDEMENT Nr. 21**

**voorgesteld door mevrouw Tinne Rombouts, de heren Bart Martens, Wilfried Vandaele, Lode Ceyssens en Jurgen Vanlerberghe, mevrouw Tine Eerlingen en de heer Robrecht Bothuyne na indiening van het verslag**

Artikel 52/1 (nieuw)

**In hoofdstuk 3, afdeling 1, een artikel 52/1 invoegen, dat luidt als volgt:**

*"Art. 52/1. In artikel 3, §3, van het Bosdecreet van 13 juni 1990 wordt punt 9° vervangen door wat volgt:*

*"9° systemen voor grondgebruik waarbij de teelt van bomen wordt gecombineerd met landbouw op dezelfde grond, toegepast op een perceel landbouwgrond als vermeld in artikel 2, 12°, van het decreet van 22 december 2006 houdende inrichting van een gemeenschappelijke identificatie van landbouwer, exploitatie en landbouwgrond in het kader van het meststoffenbeleid en het landbouwbeleid en waarvan de aanmelding via de verzamelaanvraag en het aanplanten van de bomen gebeurde na het in werking treden van het decreet van 20 april 2012 houdende diverse bepalingen inzake leefmilieu en natuur."."***.***

VERANTWOORDING

Met deze toevoeging wordt duidelijk gemaakt dat de bedoelde boslandbouwsystemen uit het toepassingsgebied van het Bosdecreet worden uitgesloten indien het teelten betreft waarvan het aanplanten van de bomen en de aanmelding in de verzamelaanvraag gebeurde na het in werking treden van het decreet van 20 april 2012 houdende diverse bepalingen inzake leefmilieu en natuur waarmee deze uitsluiting werd ingevoerd. Met aanmelding wordt bedoeld dat het perceel door de gebruiker als dusdanig wordt aangemeld bij de jaarlijkse verzamelaanvraag zoals vermeld in artikel 1, 4°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 9 februari 2007 houdende bepalingen tot inrichting van een gemeenschappelijke identificatie van landbouwers, exploitaties en landbouwgrond in het kader van het meststoffenbeleid en van het landbouwbeleid, zodat passende controle door de bevoegde diensten kan gebeuren.

■

**AMENDEMENT Nr. 22**

**voorgesteld door mevrouw Tinne Rombouts, de heren Bart Martens, Wilfried Vandaele, Lode Ceyssens en Jurgen Vanlerberghe, mevrouw Tine Eerlingen en de heer Robrecht Bothuyne na indiening van het verslag**

Artikel 74/1 (nieuw)

**Aan hoofdstuk 3, afdeling 1, een artikel 74/1 toevoegen, dat luidt als volgt:**

*"Art. 74/1. In artikel 90bis van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 21 oktober 1997, gewijzigd bij het decreet van 18 mei 1999, vervangen bij het decreet van 17 juli 2000 en gewijzigd bij de decreten van 21 december 2001, 7 december 2007, 12 december 2008, 23 december 2010 en 20 april 2012, worden in paragraaf 4 de volgende wijzigingen aangebracht:*

*1° tussen het eerste en het tweede lid wordt een lid ingevoegd, dat luidt als volgt:*

*"Voor ontbossingen groter dan drie hectare is steeds een volledige compensatie in natura vereist.";*

*2° het tweede lid, nu het derde lid, wordt vervangen door:*

*"De integrale compensatie in natura betreft ten minste een gelijke oppervlakte. Voor bossen die een bijdrage kunnen leveren aan de realisatie van de instandhoudingsdoelstellingen, als vermeld in artikel 2, punt 65°, van het decreet Natuurbehoud, bedraagt de compensatie een drievoud van de ontboste oppervlakte. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels inzake de wijze en de omvang van de compensatie waarbij differentiatie mogelijk is, bepaalt de gebieden die in aanmerking komen voor compensatie in natura en stelt een lijst vast van bostypes die een bijdrage leveren aan de realisatie van de vermelde instandhoudingsdoelstellingen."."***.***

VERANTWOORDING

Artikel 90bis van het Bosdecreet regelt in het kader van de bosbescherming de modaliteiten waaronder van het algemene ontbossingsverbod kan worden afgeweken. Met het oog op een betere bosbescherming en een evenwichtige bosbalans wordt enerzijds voor ontbossing van grotere oppervlaktes de mogelijkheid om dit financieel te compenseren, uitgesloten. Een verplichte compensatie in natura zorgt ervoor dat op korte termijn een nieuw bos gerealiseerd wordt. Anderzijds wordt gezorgd voor een betere bescherming van de bostypes die bijdragen tot de realisatie van de Europese instandhoudingsdoelstellingen door een hogere compensatiefactor (drievoud) hiervoor vast te leggen.

■

## AMENDEMENT Nr. 23

**voorgesteld door mevrouw Tinne Rombouts, de heren Bart Martens, Wilfried Vandaele, Lode Ceyssens en Jurgen Vanlerberghe, mevrouw Tine Eerlingen en de heer Robrecht Bothuyne na indiening van het verslag**

Artikel 76/1 (nieuw)

**Een artikel 76/1 invoegen, dat luidt als volgt:**

*"Art. 76/1. In hetzelfde decreet wordt aan artikel 9, §1, derde lid, een punt 3°bis toegevoegd, dat luidt als volgt:*

*"3°bis voor wat de bescherming van historisch permanente graslanden betreft, aangewezen overeenkomstig artikel 9bis;"."***.**

VERANTWOORDING

Zie verantwoording bij amendement nr. 24.

■

**AMENDEMENT Nr. 24**

**voorgesteld door mevrouw Tinne Rombouts, de heren Bart Martens, Wilfried Vandaele, Lode Ceyssens en Jurgen Vanlerberghe, mevrouw Tine Eerlingen en de heer Robrecht Bothuyne na indiening van het verslag**

Artikel 76/2 (nieuw)

**Een artikel 76/2 invoegen, dat luidt als volgt:**

*"Art. 76/2. In hetzelfde decreet wordt een artikel 9bis ingevoegd, dat luidt als volgt:*

*"Art. 9bis. §1. Voor de aanwijzing van de historisch permanente graslanden, zoals bedoeld in artikel 9, §1, 5°, stelt de Vlaamse Regering, op basis van een voorstel van het Instituut, een ontwerpkaart voorlopig vast.*

*§2. De Vlaamse Regering kan de nadere regels vastleggen inzake de te volgen procedures.*

*§3. De Vlaamse Regering onderwerpt de ontwerpkaart aan een openbaar onderzoek dat binnen 60 dagen na de voorlopige vaststelling wordt aangekondigd door aanplakking in elke gemeente waarop het ontwerpplan geheel of gedeeltelijk betrekking heeft, door een bericht in het Belgisch Staatsblad en in ten minste drie dagbladen die in het gewest worden verspreid.*

*Deze aankondiging vermeldt minstens:*
*1° de gemeenten waarop de ontwerpkaart betrekking heeft;*
*2° waar de ontwerpkaart ter inzage ligt;*
*3° de begin- en einddatum van het openbaar onderzoek;*
*4° het adres waar de opmerkingen, vermeld in paragraaf 6, dienen toe te komen.*

*§4. Na de aankondiging wordt de ontwerpkaart gedurende 60 dagen ter inzage gelegd in het gemeentehuis van elke betrokken gemeente.*

*§5. De opmerkingen worden uiterlijk de laatste dag van de termijn van het openbaar onderzoek aan het Instituut toegezonden bij een ter post aangetekende brief of afgegeven tegen ontvangstbewijs. De opmerkingen kunnen enkel betrekking hebben op het feit of een voorlopig aangewezen historisch permanent grasland al dan niet voldoet aan de wetenschappelijke criteria zoals vermeld in paragraaf 1.*

*§6. De verificatiecommissie onderzoekt alle opmerkingen op de wetenschappelijke correctheid en brengt binnen 90 dagen na het einde van het openbaar onderzoek gemotiveerd advies uit bij de Vlaamse Regering.*

*§7. De Vlaamse Regering stelt binnen 210 dagen na de begindatum van het openbaar onderzoek de kaart van de historisch permanente graslanden definitief vast, en bepaalt voor welke graslanden er een verbod op het wijzigen van de vegetatie of een vergunning voor het wijzigen van de vegetatie van toepassing is.*

*Het besluit houdende definitieve vaststelling van de kaart van de historisch permanente graslanden wordt bij uittreksel in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt binnen 30 dagen na de definitieve vaststelling.*

*De definitief vastgestelde kaart van de historisch permanente graslanden treedt in werking 14 dagen na zijn bekendmaking."."***.**

VERANTWOORDING

Om alle onduidelijkheid rond de biologische waarderingskaart en de juridische waarde ervan weg te nemen, wordt met dit amendement in een procedure voorzien om een kaart van historisch permanente graslanden op te maken en deze in openbaar onderzoek te brengen en tegenstelbaar te maken. Ten slotte kunnen op basis van de resultaten van de procedure objectieve en gefundeerde maatregelen genomen worden ten aanzien van deze historisch permanente graslanden.

■

## AMENDEMENT Nr. 25

**voorgesteld door mevrouw Tinne Rombouts, de heren Bart Martens, Wilfried Vandaele, Lode Ceyssens en Jurgen Vanlerberghe, mevrouw Tine Eerlingen en de heer Robrecht Bothuyne na indiening van het verslag**

Artikel 95/1 (nieuw)

**Aan hoofdstuk 3, afdeling 3, een artikel 95/1 toevoegen, dat luidt als volgt:**

*"Art. 95/1. In hetzelfde decreet wordt een artikel 45ter ingevoegd, dat luidt als volgt:*

*"Art. 45ter. §1. Tenzij de vergunninghouder, overeenkomstig artikel 18, §3, tijdig een hernieuwing van zijn bestaande vergunning indient, worden de vergunningen die toegekend zijn aan inrichtingen met een depositie van stikstof binnen de speciale beschermingszones, zoals bepaald in artikel 2, 43°, van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, en die vervallen voor 1 januari 2019, in afwijking van artikel 18, §2, van rechtswege verlengd tot uiterlijk 31 december 2016.*

*Tussen de achttiende en twaalfde maand voor het verstrijken van de verlengde termijn kan de vergunninghouder een hernieuwingsaanvraag indienen, overeenkomstig artikel 18, §3.*

*§2. In afwijking van §1, tweede lid, kan de vergunninghouder ten laatste vier maanden voor het verstrijken van de verlengde termijn bij de bevoegde vergunningverlenende overheid een verzoek indienen om de termijn tot 1 januari 2019 te verlengen. De bevoegde vergunningverlenende overheid neemt akte van het verzoek en kan deze op dit punt niet weigeren op voorwaarde dat de administratie, bevoegd voor het natuurbehoud in de zin van artikel 36ter, §3, 7°, van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, op basis van de door de vergunninghouder aangeleverde informatie oordeelt dat de inrichting maximaal 50 procent bijdraagt aan de kritische depositiewaarde van een habitat, gelegen in een speciale beschermingszone, een doelhabitat of zoekzone tot waar de depositie van stikstof reikt. De aktename geldt als bewijs dat de milieuvergunning verlengd wordt tot 1 januari 2019. Tegen die akte kan geen administratief beroep worden ingediend.*

*Tussen de achttiende en twaalfde maand voor het verstrijken van de verlengde termijn kan de vergunninghouder een hernieuwingsaanvraag indienen, overeenkomstig artikel 18, §3.".".***.**

VERANTWOORDING

Met dit artikel worden de vergunningstermijnen van de inrichtingen die een impact kunnen hebben op een speciale beschermingszone (SBZ) van rechtswege verlengd tot 31 december 2016. Om te weten of ze een impact kunnen hebben op een SBZ, kunnen de inrichtingen gebruikmaken van de depositiescan ('voortoets') uitgewerkt door het Agentschap voor Natuur en Bos.

De termijnverlenging beoogt de individuele beoordeling van de aflopende vergunningen van de bovengemelde inrichtingen met volledige en grondige kennis van zaken te kunnen doen, en dit op basis van de voorlopige

programmatorische aanpak stikstof (V-PAS) en het flankerend beleid, dat er in de loop van 2015 zal zijn. Om te vermijden dat bedrijven met een impact op SBZ bij het aflopen van hun milieuvergunning de exploitatie zouden moeten stopzetten, wordt van rechtswege een verlenging voorzien voor deze bedrijven tot uiterlijk 31 december 2016. Gedurende deze beperkte termijnverlenging zal een billijke oplossing op maat worden uitgewerkt voor deze bedrijven, zodat de 'koude' saneringen kunnen worden vermeden. 31 december 2016 geldt als uiterste termijn voor bedrijven die meer dan 50 procent bijdragen aan de kritische depositiewaarde van een habitat gelegen in SBZ. Het is evident dat als een herstructureringsprogramma voor een bepaald bedrijf is uitgewerkt, dat reeds kan worden uitgevoerd voor 31 december 2016.

De vergunninghouders van inrichtingen die minder dan 50 procent bijdragen aan de kritische depositiewaarde van een habitat gelegen in SBZ, kunnen vier maanden voor het verstrijken een nieuwe termijn verlenging vragen tot 1 januari 2019. Op die datum zullen de definitieve programmatorische aanpak stikstof (D-PAS) en de managementplannen reeds in werking getreden zijn.

■

**AMENDEMENT Nr. 26**

**voorgesteld door mevrouw Tinne Rombouts, de heren Bart Martens, Wilfried Vandaele, Lode Ceyssens en Jurgen Vanlerberghe, mevrouw Tine Eerlingen en de heer Robrecht Bothuyne na indiening van het verslag**

Hoofdstuk 3. Diverse wijzigingsbepalingen

Afdeling 7 (nieuw)

**Een afdeling 7, die bestaat uit een artikel 98/1 en een artikel 98/2, toevoegen, die luidt als volgt:**

*"Afdeling 7. Wijzigingen aan het decreet van […] betreffende de omgevingsvergunning*

*Art. 98/1. In het decreet van […] betreffende de omgevingsvergunning wordt in artikel 386, §1, de zinsnede "en 44 van" vervangen door de zinsnede ", 44 en 45ter van".*

*Art. 98/2. In hetzelfde decreet wordt een artikel 391/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:*

*"Art. 391/1. §1. Tenzij de vergunninghouder, overeenkomstig artikel 68, §1, tijdig een hernieuwing van zijn bestaande vergunning indient, worden de vergunningen die toegekend zijn aan inrichtingen met een depositie van stikstof binnen de speciale beschermingszones, zoals bepaald in artikel 2, 43°, van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, en die vervallen voor 1 januari 2019, in afwijking van artikel 68, §1, van rechtswege verlengd tot uiterlijk 31 december 2016.*

*Ten laatste de twaalfde maand voor het verstrijken van de verlengde termijn kan de vergunninghouder een verzoek tot omzetting van een vergunning van bepaalde duur naar een vergunning voor onbepaalde duur indienen, overeenkomstig artikel 388.*

*§2. In afwijking van §1, tweede lid, kan de vergunninghouder ten laatste vier maanden voor het verstrijken van de verlengde termijn bij de bevoegde vergunningverlenende overheid een verzoek indienen om de termijn tot 1 januari 2019 te verlengen. De bevoegde vergunningverlenende overheid neemt akte van het verzoek en kan deze op dit punt niet weigeren op voorwaarde dat de administratie, bevoegd voor het natuurbehoud in de zin van artikel 36ter, §3, 7°, van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, op basis van de door de vergunninghouder aangeleverde informatie oordeelt dat de inrichting maximaal 50 procent bijdraagt aan de kritische depositiewaarde van een habitat,*

*gelegen in een speciale beschermingszone, een doelhabitat of zoekzone tot waar de depositie van stikstof reikt. De aktename geldt als bewijs dat de milieuvergunning verlengd wordt tot 1 januari 2019. Tegen die akte kan geen administratief beroep worden ingediend.*

*Ten laatste de twaalfde maand voor het verstrijken van de verlengde termijn kan de vergunninghouder een verzoek tot omzetting van een vergunning van bepaalde duur naar een vergunning voor onbepaalde duur indienen, overeenkomstig artikel 388.”.”***.**

VERANTWOORDING

Artikel 98/1. Bij de inwerkingtreding van het Omgevingsvergunningsdecreet wordt het Milieuvergunningendecreet opgeheven. De verlenging van de vergunningstermijn tot 1 januari 2019, zoals voorzien in artikel 45ter van het Milieuvergunningendecreet, moet echter blijven gelden na de inwerkingtreding van het Omgevingsvergunningsdecreet. Dit geldt voor vergunningen die reeds werden verlengd voor de inwerkingtreding van het Omgevingsvergunningsdecreet. Voor de vergunningen die vervallen na de inwerkingtreding van het Omgevingsvergunningsdecreet geldt artikel 391/1 van dat decreet.

Artikel 98/2. Deze bepaling is gelijkaardig met de bepaling in artikel 45ter van het Milieuvergunningendecreet (zie amendement nr. 25) voor de vergunningen die vervallen na de inwerkingtreding van het Omgevingsvergunningsdecreet. De vergunningen die vervallen voor de inwerkingtreding van het Omgevingsvergunningsdecreet en die een verlenging hebben verkregen tot 1 januari 2019 kunnen zich beroepen op artikel 45ter van het Milieuvergunningendecreet, dat ook na de inwerkintreding van het Omgevingsvergunningsdecreet blijft gelden.

■

## AMENDEMENT Nr. 27

**voorgesteld door mevrouw Tinne Rombouts, de heren Bart Martens, Wilfried Vandaele, Lode Ceyssens en Jurgen Vanlerberghe, mevrouw Tine Eerlingen en de heer Robrecht Bothuyne na indiening van het verslag**

Artikel 99

**In §2, eerste lid, op de eerste regel, de woorden** “artikel 101” **vervangen door de woorden** *“artikel 100”***.**

VERANTWOORDING

Technische rechtzetting.

■

**AMENDEMENT Nr. 28**

**voorgesteld door mevrouw Tinne Rombouts, de heren Bart Martens, Wilfried Vandaele, Lode Ceyssens en Jurgen Vanlerberghe, mevrouw Tine Eerlingen en de heer Robrecht Bothuyne na indiening van het verslag**

Artikel 100

**In het eerste lid, op de vijfde laatste regel, na het woord** "geëvalueerd" **de zinsnede** *"in functie van het beslist beleid inzake natuurbehoud en de vrijwaring van het natuurlijk milieu"* **invoegen en het tweede lid vervangen door de volgende vier leden:**

*"In het evaluatieverslag, vermeld in het eerste lid, wordt bepaald of er wijzigingen of aanvullingen noodzakelijk zijn opdat het beheerplan zou kunnen gelden als een natuurbeheerplan als vermeld in artikel 16ter, §1, van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu en dit onverminderd de toepassing van artikel 99, §1:*

*1° als er geen wijzigingen of aanvullingen noodzakelijk zijn, geldt het beheerplan als een natuurbeheerplan als vermeld in artikel 16ter, §1, van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu. Het als dusdanig vastgestelde natuurbeheerplan geldt voor de resterende looptijd van het oorspronkelijke beheerplan, vermeld in het eerste lid;*

*2° als er wel wijzigingen of aanvullingen noodzakelijk zijn, bepaalt het evaluatieverslag een overzicht van noodzakelijke wijzigingen of aanvullingen opdat het beheerplan zou kunnen gelden als een natuurbeheerplan als vermeld in artikel 16ter, §1, van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu. De beheerder beschikt over een termijn van zes maanden om het beheerplan in overleg met het agentschap aan te passen conform het evaluatieverslag, en in te dienen bij het agentschap. Het agentschap beslist binnen een termijn van zes maanden vanaf de ontvangst van het aangepaste beheerplan.*

*Voor natuurdomeinen gebeurt de indiening van het aangepast beheerplan, vermeld in het tweede lid, 2°, met het oog op het nemen van een beslissing bij de Vlaamse Regering.*

*De beheerder van het terrein kan tegen de beslissing van het agentschap, vermeld in het tweede lid, 2°, een beroep instellen volgens de bepalingen van artikel 16undecies en artikel 16duodecies van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu.*

*Vanaf het moment van een definitieve beslissing, hetzij overeenkomstig het tweede lid, 2°, van dit artikel, hetzij overeenkomstig de beroepsprocedure van het derde lid, is het oorspronkelijke beheerplan, vermeld in het eerste lid, niet meer geldig. Bij de definitieve beslissing wordt een natuurbeheerplan van minstens type twee vastgesteld, dat geldt voor een periode van 24 jaar tenzij bij de goedkeuring ervan anders is bepaald."***.**

VERANTWOORDING

Dit amendement beoogt enerzijds een vereenvoudiging en anderzijds een verduidelijking. De evaluatie van een bestaand beheer(s)plan uit het huidige systeem moet steeds leiden tot een beslissing over een natuurbeheerplan in het toekomstige systeem. Er is expliciet aangegeven dat artikel 99, §1, van toepassing is bij deze evaluatie. Dit geeft zekerheid op het vlak van continuïteit en voorkomt dat er twee financieringssystemen gedurende langere tijd (uiterlijk tot 29 jaar na de inwerkingtreding van dit decreet) naast elkaar blijven bestaan.

■

**AMENDEMENT Nr. 29**

**voorgesteld door mevrouw Tinne Rombouts, de heren Bart Martens, Wilfried Vandaele, Lode Ceyssens en Jurgen Vanlerberghe, mevrouw Tine Eerlingen en de heer Robrecht Bothuyne na indiening van het verslag**

Artikel 106

A. **Een 3°/1 invoegen, dat luidt als volgt:**

*"3°/1 artikel 52/1;"***.**

B. **Een 4°/1 invoegen, dat luidt als volgt:**

*"4°/1 artikel 74/1;"***.**

VERANTWOORDING

Door middel van amendement nr. 21 wordt een nieuw artikel 52/1 ingevoegd in het decreet. Deze wijziging van de definitie van 'bos' moet onmiddellijk in werking treden.

Door middel van amendement nr. 22 wordt een nieuw artikel 74/1 ingevoegd in het decreet. Zoals voor de overige artikelen in het decreet moet ook voor dit nieuw in te voegen artikel worden bepaald hoe het zit met de inwerkingtreding. De inwerkingtreding wordt geregeld in artikel 106 van het decreet: daarin wordt bepaald dat sommige artikelen onmiddellijk in werking zullen treden, volgens de gebruikelijke regels na publicatie van het decreet in het Belgisch Staatsblad, en dat andere artikelen pas in werking zullen treden op een door de Vlaamse Regering te bepalen datum. Het artikel 74/1 moet onmiddellijk in werking treden, en daarom is het nodig om dat artikel uitdrukkelijk in te voegen in artikel 106.

■